

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἰδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς Περσίου πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως, ὁ Συντάκτης τοῦ «Φορολογουμένου» κ. Κωνστ. Φιλόπουλος. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀνέλαβε πᾶν φιλοτίμως καὶ εὐγενῶς ὁ κ. Προκλῆς Παπαρρούπας, δεδοκιμασμένος ἐργάτης τοῦ Πατραϊκοῦ τύπου, πρὸ πολλοῦ δ' ἀγωνιζόμενος λίαν ἐπιτυχῶς ἐν αὐτῷ τῷ σταδίῳ τοῦ «Φορολογουμένου» τῆς ἀμερολήπτου καὶ σώφρονος δημοσιογραφίας. Ἡ σύνταξις πέποιθεν ὅτι ὁ «Φορολογούμενος» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Παπαρρούπα κατ' οὐδὲν θέλει ὑστερήσει εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν πρὸς τὸ κοινὸν καθηκόντων του καὶ διὰ τοῦτο θαρρούντως ἐκ τῶν προτέρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Κ. Φιλόπουλος.

ΣΩΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ

Πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν γενικῶν καὶ τοπικῶν ζητημάτων, ἀφοῦ πρῶτον ὁ πυρετὸς τῆς ἡμερησίας συζητήσεως προσδῶσιν αὐτοῖς τὸ ἐνθουσιασμὸν τῆς ἐπιβολῆς εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, καταντῶσιν εἰς ἱστορικὰ μόνον ἄψυχα μαρτύρια πάλης δεινῆς κατὰ τῆς στενότητος τῶν περιστάσεων ἐκ μέρους τῶν ὀλίγων, τοῦ τύπου καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ δαπάναις τῆς μακαρίας ὑπομονῆς τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἂν τοῦτο συμβαίνει τὸ πλεῖστον παρ' ἡμῖν, συντρέχοντος τοῦ ἀψικόρου ἑλλ. χαρακτήρος, τῆς ἀκνηδίας τῶν δυναμένων, τῆς ἀπογορευσεως τῶν θελώντων καὶ τῆς ἀμεριμνησίας τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν, προκειμένου ὅμως περὶ τῆς σωτηρίας τῶν οικονομικῶν μας δυνάμεων διὰ τῆς εἰς δικαίαν τιμὴν πωλήσεως τῆς σταφίδος, ἡ μεταστροφή τῶν ὄρων τούτων ἐπεβάλλετο ἀπὸ τὸν στοιχειώδη πόνον τῶν συμπερόντων μας. Ἄν ἀρνούμεθα ὅτι κατεβλήθη πᾶσα μέριμνα καὶ ἐνδελεχῆς σπουδὴ περὶ τῆς τύχης τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, ὅτι πάντες ἐσπευσαν νὰ συνεισφέρωσι τὰς πρακτικὰς τῶν καὶ ἐκ τῆς ἐπιστήμης γνώσεις, ἀλλ' οὐδὲν ἦ ὀλίγον, ἀτυχῶς, ὁ τόπος δύναται νὰ προσδοκᾷ πρακτικὸν ὄφελος ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιστήμης, καὶ τῶν γεννημάτων τῆς διανοίας. Διὰ τοῦτο, οὐδέποτε εἶνε κατόπιν τῆς ἀνάγκης ἡ εὐρυτέρα καὶ πάλιν συζητήσις περὶ σταφίδος, πρὸ πάντων δὲ νῦν, ὅτε ὁ ὀλίγος ἢ πολὺς καρπὸς ὀριμάζει ὀλονέν, δὲν ὀριμάζουν ὅμως καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν κτηματιῶν καὶ τῶν ἐμπόρων, περὶ βελτιώσεως αὐτοῦ τύχης.

Ἄλλως ὁ «Φορολογούμενος», καθὼς καὶ αἱ πλείους τῶν ἐφημερίδων, ἠκολούθησαν τὴν ἀρχὴν παντοίας νὰ δέχονται γνώμας, μέχρις οὐ ἐξευρεθῆ ἡ σωστικότερα. Καθ' ἡμᾶς τοιαύτη εἶνε ἡ ἐξῆς, ὀρειλομένη εἰς τὸν ἐνταῦθα ἔμπορον κ. Ἰωάν. Γ. Ἀντωνιάδην, διαδοθεῖσα μὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ τύπου, μήπω λαβοῦσα ὅμως, παραδόξως, τὴν θέσιν αὐτῆς καὶ μὴ ἐπικρατήσασα. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κοινὸς πόνος τοῦ τύπου καὶ τοῦ τόπου θὰ προσφύσασιν εἰς τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀντωνιάδου τὰ

πρωτεία, τὰ ὁποῖα ἠνθήθη αὐτῇ ἡ δημοσίευσίς τῆς ἐν ἐποχῇ ἐκτάκτου παραγωγικότητος γνωμῶν διαφόρων.

Ἡ σταφίς ὑποτιμᾶται, διότι ἡ παραγωγή ὑπερβαλλομένη τὴν κατανάλωσιν εἰς τὴν πρώτην ὕλην, ἐνῶ τὸ ὄραϊον, δραστηκὸν καὶ ζαχαρώδες ἐξ αὐτῆς οἰνόπνευμα, δὲν εὐρεν ἔτι, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἀρκετοῦ ἐκζητητὰς πρὸς κατασκευὴν ποτῶν ἀρίστων. Ἡ πρώτη λοιπὸν πρακτικὴ σκέψις ὑπαγορεύει ἢ τὴν παρεμπόδισιν μεγαλειέρας παραγωγῆς, ὅπερ ἄτοπον καὶ ὀπισθοδρομικὸν καὶ ἀστεῖον, ἢ τὴν ἐξεύρεσιν μέσων διαθέσεως τοῦ περισσεύματος, οὐχὶ εἰς πρώτην ὕλην, ἀλλ' εἰς οἰνόπνευμα ἢ οἶνον. Ἰδοὺ ἡ θάσις τῆς γνώμης τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, κινήσας μὲν τὴν θάσιν μὲ πᾶσας τὰς ἤδη ἐξαχθεῖσας, ἀλλ' ἐντεῦθεν προχωρούσης ἀνω καὶ ἰδιον ἀνεγειρούσης οἰκοδόμημα.

Ὁ κ. Ἀντωνιάδης φρονεῖ ὅτι δέον νὰ ψηφισθῆ νόμος, ἐπιβάλλον φορολογίαν δρ. 2 ἐπὶ ἐκάστης χιλ. λιτρῶν σταφιδικοῦ καρποῦ, τὸ μὲν διὰ τῶν τελωνείων, ὡς πρὸς τὸν ἐξαγόμενον τοῦ Κράτους, ἄλλως δὲ διὰ τὸν ἐντοπίως ἀναλισκόμενον. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐτήσια παραγωγή κατὰ μέσον ὄρον ἀνέρχεται εἰς 300 ἑκατομ. τὸ ποσὸν τῆς —προσθέτου ἢ μὴ— ταύτης ἐτήσιας φορολογίας θ' ἀνέλθῃ εἰς 600,000 δρ. Ἡ δὲ, ἡ πωτηρία τῆς σταφίδος ἔγκειται μόνον εἰς τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου, ὑπὸ Κυβερνήσεως ἐμφορονος καὶ πατρικῆς, πέποιθε δὲ ὁ κ. Ἀντων. ὅτι ἡ παρούσα κέκμηται τὰς ἀρετὰς ταύτας. Ἐπὶ τῇ θάσει ταύτῃ ὁ κ. Α. προτείνει τὴν ἐν Πάτραις ἰδρυσιν Σταφιδεμπορικῆς Τραπεζῆς. Εἶνε γνωστὸν ὅτι πάντες οἱ μεγάλοι συνεταιρισμοὶ ἐν Ἑλλάδι, ὁσάκις δὲν ἐξετραπήσαν εἰς τολμηροτάτας ἐπιχειρήσεις, ἀλλοτριᾶς τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεώς των, προώδευσαν κ' ἐπιλοῦτησαν. Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ ἰδρυσίς των εἶνε ἄγαν δύσκολος τῆς σταφιδεμπορικῆς ὅμως τραπεζῆς εὐκολωτάτη, καὶ ἰδοὺ: Βίχεν ἡ Ἑλλήν. Κυβέρνησις χρῆμα ἢ σκοπὸν νὰ κατασκευάσῃ ἐξ ἰδίων τόσας σιδηροδρομικὰς γραμμάς; Ὅχι! ἐντούτοις ἐψήφισε περὶ κατασκευῆς τούτων νόμους ὑπὸ τοιοῦτους καὶ τοιοῦτους ὄρους, τοὺς ὁποῖους, οἱ κερδοσκοποὶ εὐρόντες συμφέροντας, ἐσπευσαν νὰ διαθέσωσι τὰ κεφάλαιά των πρὸς ἀγορὰν μετοχῶν, βέβαιον κέρδος διαβλέποντες. Ἐν τῇ σταφιδεμπορικῇ τραπεζῇ τὸ κέρδος ἔσται βεβαιότερον καὶ μείζον, ὡς κατιόντες θ' ἀναπτύξωμεν, ἀρκεῖ τὸν περὶ σταφιδεμπορ. τραπεζῆς νόμον νὰ ψηφισθῆ ἢ Βουλῇ, καὶ νὰ διαγραφῆ ὄρους συμφέροντας εἰς τοὺς μετόχους. Ἀλλὰ θὰ δεχθῶσιν ἄρα γε οὗτοι νὰ διακυβεύωσι τὰ κεφάλαιά των εἰς τοιαύτην ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν;

Ἐπομένῳ ὅτι τὸ Κράτος παράγει περὶ τὰ 300 ἑκατ. σταφίδος, ἐξ ὧν τὰ 200 δύνανται νὰ πωληθῶσιν εἰς ἀρκετὰ καλὴν τιμὴν. Ἐὰν εἰς τῶν προορισμῶν τῆς τραπεζῆς ἦε νὰ ἔχη ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς οἰνοποιητικῆς καὶ οἰνοπνευματοποιικῆς ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι, ἅτινα θὰ καταργάζωνται τὰ ὑπολειπόμενα 100 ἑκατ., δὲν πείθεται τις ἐκ πρώτης σκέψεως ὅτι ἡ ὀφέλεια ἔσται προφανῆς διὰ τοὺς μετόχους, ἀφοῦ περὶ

πλεονάσματος δὲν θὰ γίνεταί πλεόν λόγος, ἢ δὲ σταφίς θὰ πωληθῆ εἰς ἀκριβῆν, ἂν θέλετε, τιμῆς; Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐνδεχομένους φόβους τῶν κεφαλαιούχων μας, εἴπομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εἰσπράττῃ 600,000 δρ. λόγω φορολογίας κατ' ἔτος. Ἄν ὡς κεφάλαιον τῆς τραπεζῆς θὰ ἀναγκαιῶς 12,000,000 δραχμῶν, οἱ κάτοχοι αὐτῶν τῶν 12 ἑκατομ. θὰ λαμβάνωσιν τόκον ἐτήσιως πέντε τοῖς 0)0 λόγω ἐγγυήσεως ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἦτοι τὸ ποσὸν τῆς ἐτήσιας φορολογίας 600,000 δρ. Πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν τοὺς ποικίλους σωτηρίους προορισμοὺς τῆς τραπεζῆς, ἐρωτῶμεν τοὺς δυσκολωτέους: Ὁ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀμέσως πληρονομησόμενος αὐτοῖς τόκος τῶν 5 τοῖς ἑκατὸν ἐτήσιως, καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν ὑποθέσωμεν, πρὸς χάριν των, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς τραπεζῆς δὲν βαίνουσι καλῶς, δὲν εἶνε ἀρκετὸς πρὸς ἐξασφάλισίν των; Ἐκτὸς τούτου, ἡ μετοχὴ εἰς τὰς τραπεζὰς εἶνε πράξις ἐμπορικὴ καὶ ὡς τοιαύτη πιθανὸν νὰ φέρῃ ποτὲ καὶ ζημίαν τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἐσημείωσε πάντοτε κέρδη; Ἐπειτα, ἐρωτῶμεν: χρειαζόνται ἄρα γε μεγάλοι κεφαλαιούχοι πρὸς ἰδρυσιν τῆς τραπεζῆς; Ποσῶς 12,000,000 δραχμῶν ἀπαιτοῦνται, καθ' ὑπόθεσιν, μολοντί κατ' ἀρχὰς τὸ ποσὸν εἶνε ὑπέρογκον, ἄλλως δὲ τὴν ὀλιγότητα του θὰ συμπληροῖ ἡ πίστις κατὰ 20 καὶ 40 ἑκατομμύρια. Τὰ 12 ταῦτα ἑκατομ. διαρούμενα δι' ἀριθμοῦ μετοχῶν 100,000 φέρουσι πηλίκον δρ. 120, τὴν ὀνομαστικὴν τιμὴν ἐκάστης μετοχῆς. Ἄν ἡ τιμὴ τῆς μετοχῆς ὀρισθῆ εἰς τὴν λογικὴν τιμὴν τῶν δρ. 480, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετοχῶν θὰ φθάσῃ μόλις τὰς 25,000. Ὅπως οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς τραπεζῆς, ὑποθέτομεν πρὸς στιγμὴν ὅτι μόνον μίαν μετοχὴν θὰ ἠγύραζέ τις; ὑπάρχει ὁ λογικῶς ἀμφιβάλλων ὅτι ἕκαστος τῶν κτηματιῶν θὰ ἐσπευδῆ ν' ἀγοράσῃ μίαν μετοχὴν ἀντὶ δρ. 480, ἀφοῦ —ἐκτὸς τῶν πλείστων διὰ τῆς τραπεζῆς ὠφελειῶν του— θὰ λαμβάνῃ τόκον κατ' ἔτος δρ. 24 ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἀπειθείας ἢ τοῦ τελωνείου; Ἀλλως δὲν λογαριάζομεν τὰ ξένα κεφάλαια, ἅτινα, ὅπως εἰς τὸ Λαύριον, τοὺς σιδηροδρομοὺς, τοὺς λιμένας κλπ, θὰ εἰσρεύωσιν εἰς Ἑλλάδα; Τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποσχόμενον 5 0)0, ὅπερ οὕτως ἢ ἄλλως πάντοτε θὰ λαμβάνεται, ἐξηγούμεν διὰ τοὺς ἀπλουστεροὺς, ὅτι εἶνε διαφορετικὸν κέρδος ἀπὸ τὸ μέρημα, ὅπερ θὰ λαμβάνῃ ἐπιτυχούσης τῆς τραπεζῆς, καὶ ὅπερ θ' ἀνέρχεται ἴσως εἰς 5, 10 ἢ καὶ 20 τοῖς 0)0. Ἡ παραγωγή τῶν ἐργασιῶν τῆς τραπεζῆς θὰ ἐπιτευχθῆ, 1) βοηθούσης ἀφ' ἐνός τῆς Κυβερνήσεως, πρῶτον διὰ τοῦ τόκου 5 0)0, τὸν ὁποῖον ἀζημίως θὰ χορηγῆ, διότι, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, οὗτος θὰ προέρχεται ἐκ τῆς προσθέτου φορολογίας τῶν 2 δρ. κατὰ χιλιάδα καὶ δευτέρον διὰ τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων καὶ τῶν ἐν γένει σχέσεων καὶ δυνάμεων αὐτῆς ὡς ἔθους. 2) βοηθούτων, ὅχι ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως, ἀλλ' ἐξ ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης, τῶν κτηματιῶν, οἵτινες ἄνευ τῆς τραπεζῆς θὰ ὑπρίστανται ὅσα βλέπομεν,

στερούμενοι μέσων και πίστωσης. 3) διὰ τῆς οὐχὶ ἀσημάντου κεφαλαίου, ἐπιβλέψως τῶν τῆς ἐταιρίας ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν, οἵτινες δι' ἀναφρωῶν πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐταιρίας, καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καταγγελιῶν δὲ τῶν διαφορῶν παραπιωμάτων εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, θὰ ἐνασκῶσι τὴν ἐκ συμφέροντος ἀκοιμητιὸν ἐλεγχον, ὅστις βεβαίως θὰ ἦε ὠφέλιμος. 4) βοηθούτων, ἀφ' ἐνὸς τοῦ διοικητοῦ τῆς τραπεζῆς, ὅστις κάλλιον νὰ ἦε ξένος, κεκτημένος πλείστα σχέσεις μετὰ τραπεζῶν καὶ ἐμπορικῶν οἰκῶν, γνώσεις δ' ἐμπορικὰς καὶ γεωγραφικὰς οὐ τὰς τυχοῦσας (καὶ τοιοῦτος εὐκόλως εὐρίσκειται), καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν μελῶν τοῦ διοικούντος Συμβουλίου, ἐχόντων καὶ τούτων ἄμεσον συμφέρον ἐκ τῆς προόδου τῆς τραπεζῆς, καθὼ μετόχων, κλπ. κλπ.

Ἦδη, ἐξετάσωμεν τὸν προορισμὸν τῆς τραπεζῆς ταύτης.

Ὡς σταφιδεμπορικὴ τράπεζα, καθήκον καὶ σκοπὸν κύριον θὰ ἔχη τὴν ὁσονένεσιν ἀνάπτυξιν τῆς σταφιδεμπορίας, διὰ παροχῆς κεφαλαίων κλπ. εὐκολιῶν, ἀναγκαιῶν διὰ τὸ εἶδος. Θὰ ἔχη μεγάλας ἀποθήκας, ὅπως δέχεται ποσότητες σταφίδος, τὰς ἐποίας ὡς ἐνέχυρον θ' ἀποθηκεύωσιν ἐκεῖ οἱ σταφιδεμποροὶ καὶ θὰ λαμβάνωσιν ποσὸν τῶν χρηματικῶν, ἀντὶ, ὡς νῦν γίνεται, νὰ σπεύδωσιν εἰς φορτώσεις προῶν πολλοὶ ὁμοῦ χάριν τῶν τραβηγμάτων, ἀπαραιτήτων εἰς τοὺς ἐμπόρους, ὅπως πληρῶνωσιν ὅτι ἀγοράζουσι καὶ χάριν τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐμπορικῶν τῶν ἐργασιῶν προκαταβάλλωσιν εἰς ἄλλους ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Ἐκ τούτων κυρίως κατορθοῦται ἡ ὑποτίμησις τοῦ εἴδους. Ὁ ἔμπορος τότε θὰ δύναται νὰ παραδώσῃ τὴν ποσότητά του εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν θὰ ἦε ὑποχρεωμένη νὰ τὴν δεχθῆ, ὑποχρεωμένη δὲ νὰ προκαταβάλλῃ εἰς τὸν ἔμπορον μέρος τι, τῆς τρεχ. τιμῆς (τὸ 1/2 ἢ 3/4 π. χ.) ὅπερ ᾔθελε πρότερον ὀρίσει τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἡ τράπεζα θὰ ἐκτείνῃ δι' ὧν εἶπομεν μέσων τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ὅπως διαδώσῃ τὸ εἶδος εἰς μέρη εἰς τὰ ὅποια εἶνε ἄγνωστον, δύναται ν' ἀπορρίψῃ καὶ τὴν δωρεάν, ἔστω, ἀποστολὴν αὐτοῦ τὸ κατ' ἀρχάς, ὅπως ἐποίησαν οἱ εὐφύστατοι Σῖναι διὰ τὸ τίτον. Θὰ μισθώσῃ, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, πράκτορας καὶ ὑπαλλήλους, θὰ ἔχη ἀνταποκρίσεις πάντοθεν, διὰ παντὸς μέσου θεμιτοῦ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ θὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀτομικότητά της παντοῦ ὑποῦ διδῆν συμφέρον, καὶ πρὸ πάντων θὰ καταστήσῃ τὸ εἶδος γνωστὸν εἰς πάσας τὰς ἀγοράς. Ἐπειδὴ εἶμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ περισσεύῃ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς χρῆμα, τούτο θὰ διατίθῃ ἐπὶ τόκῳ ἢ πρὸς ἀγορὰν ἀκινήτων, βελτιούσα ὁσπέραι τὰ οἰκονομικὰ της καὶ ἐπαυξάνουσα τὴν περιουσίαν της. Ἐν βλέμμα εἰς τὴν Ἑθνικὴν λεγομένην τράπεζαν, (διότι ἡ σταφιδεμπορικὴ θὰ ἦε κατ' οὐσίαν ἐθνικωτάτη), μᾶς ἀπαλλάττει τῆς ἀμοιβαίας ἐνοχλήσεως περαιτέρω ἀναπτύξεων ματαίων, περὶ τῶν κερδῶν τῆς τραπεζῆς.

Ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθώσῃ ταῦτα πάντα ἡ τράπεζα, ἐνῶ ὁ σταφιδοκαρπὸς θὰ ὑπερβαίῃ πάντοτε τὰς χρεῖας τῆς καταναλώσεως; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡδύνατό τις ν' ἀπαντήσῃ ὅτι, μὴ ἀναγκαζόμενων τῶν ἐμπόρων νὰ διατηρῶνται μετὰ τὰς ἐργασίας καὶ ἀναπτυσσόμενων τῶν ἐργασιῶν τῆς τραπεζῆς εἰς μεμακρυσμένας χώρας, θὰ κατορθώσῃ, νὰ ἀντιστοιχῇ μετὰ τινὰ χρόνον ἢ παραγωγή καὶ τῶν 300 ἐκ. πρὸς τὴν κατανάωσιν, ἀλλ' ἡ τράπεζα ἔχει πολὺ εὐρύτερον τοῦ ἐκτεθέντος προορισμὸν καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχει τὸ ἀξίειπαιον στάδιον τῶν πρακτικωτάτων σκέψεων τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

Ἀπαναλαμβάνομεν ὅτι καθ' ὑπόθεσιν ἡ παραγωγή ἀριθμὶ 300 ἑκατομ. ἡ κατανάωσις μετὰ κόπου κατορθῶναι νὰ δαπανῆσῃ τὰ 200 εἰς καλὴν τιμὴν, τὸ δὲ περισσεύμα τῶν 100, ἐπειδὴ οὕτως ἢ ἄλλως διατίθεται κατὰ τὸ πλείστον εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, ἐλαττοῖται τὴν τιμὴν τῶν 200 κατὰ πολὺ. Ἄρα, παντὶ σέβει πρέπει νὰ

εὐρεθῆ τρόπος, ὅπως παρακωλυθῆ εἰς τὰ 100 ταῦτα ἑκατ. ἢ εἰς τὰς ἀγοράς τῆς καταναλώσεως πώλῃσις αὐτῶν εἰς σταφίδας. Τούτο κατορθοῦται ἀπλοῦστερον καὶ πρακτικότερον πολλῶν ἄλλων ἀξίειπαιων γνώμων, ὡς ἐξῆς: Ἡ τράπεζα θὰ ἔχη ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν της (ὅπως ἡ βιομηχανικὴ εἶχε τὰ ἐργοστάσια τοῦ Πειραιῶς) ἢ θὰ ἰδρῦσῃ ἡ ἴδια, οἰνοποιίας καὶ πνευματοποιίας ἐργοστάσια ἐν Πάτραις πρὸς ἀποστάλαξιν τῶν 100 ἑκατομ. τοῦ περισσεύματος, εἰς οἶνον ἢ οἶνοπνευμα. Ἐθέσωμεν χάριν παραδείγματος, μόνον ὡς θάσιν ὅτι εἰς 100 ἑκατ. ἀνέρχεται τὸ περισσεύμα, ἀλλὰ τούτο θὰ κανονίξῃ τὸ συμβούλιον τῆς τραπεζῆς, συνεργῶμενον κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἀποφαινόμενον περὶ τοῦ πλεονάσματος Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι ἡ παραγωγή θὰ ἦε 300 ἐκ. ἢ δὲ κατανάωσις εἰς πρώτῃν ὕλην 200 ἄρα, ὁ κτηματίας, ὁ παράγων 30,000 λίτρ. σταφίδος, θὰ γνωρίζῃ μόνον αἱ 20 χιλ. θὰ πωληθῶσιν εἰς καλὴν τιμὴν. Ἐπειδὴ πρὸς ἰδρῦσιν τῆς τραπεζῆς θὰ ἐκδοθῆ νόμος, ὁ αὐτὸς νόμος θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς κτηματίας ἢ τοὺς ἐμπόρους νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς τραπεζῆς λόγῳ φόρου προσθέτου, τὸ 1/3 τῆς παραγωγῆς των, τὴν χεῖρωνα ποιότητα. Οὕτω λοιπὸν, ὁ κτηματίας τῶν 30,000 θέλων νὰ πωλήσῃ τὸν καρπὸν του, θὰ τὸν ζυγίσῃ πρῶτον καὶ ἀφαιρῶν τὸ 1/3 θὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς τραπεζῆς. Ἀντὶ τοῦ παραδιδόμενου οὕτω καρποῦ, θὰ λάβῃ δύο ἀποδείξεις ἀνομοίας, ἐπειδὴ δὲ θ' ἀρεθῆ ἐλεύθερος νὰ πωλήσῃ τὰς ὑπολειπομένας 20,000, θὰ ἦε δὲ συνάμα ὑπόχρεως νὰ ὑποστῇ τὴν φορολογίαν, ὁ ἔμπορος, εἰς τὸν ὅποιον θὰ προσφέρῃ τὸν καρπὸν του, πρὸς πώλησιν, δὲν προβάλλει εἰς ἀγορὰν, ἂν μὴ ὁ ἀγοραζόμενος καρπὸς συνοδεύεται ὑπὸ τῆς ἐτέρας τῶν ἀποδείξεων, ἧτις θὰ χρησιμεύῃ ὡς πιστοποιητικὸν ὅτι τὸ ἀγοραζόμενον ἐφορολογήθη διὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἡ ἐτέρα ἀπόδειξις θὰ χρησιμεύῃ ὅπως ὁ κάτοχος αὐτῆς λάβῃ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς τραπεζῆς τὸ μέρος, ὅπερ καθὼ μέτοχος καὶ οὗτος εἰς τὴν οἰνοποιίαν κλπ. τῆς Τραπεζῆς, θὰ δικαιούται νὰ λάβῃ, ἅμα καθαρῶς τὸ μέρος ἐκάστου καταβολῆς σταφιδοκαρποῦ.

Εἶπομεν ὅτι τὰ 100 ταῦτα ἑκατομμύρια τοῦ χειροτέρου — καὶ διὰ τοῦτο μικρὰς ἀξίας — καρποῦ, ἡ τράπεζα θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ ἀποσταλάξῃ εἰς οἶνον ἢ οἶνοπνευμα, μὴ δικαιουμένη νὰ πωλῇ τοῦτον εἰς καρπὸν, διότι τότε θὰ ἀνταγωνίζετο τὸ σταφιδεμπόριον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ δύναται ἐκ τῶν 100 τούτων ἑκατ. νὰ πωλῇ εἰς οἰνοποιήτικὰς καὶ λοιπὰς ἐταιρίας ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν φρονοῦσιν οἱ ἀναγνώσταί μας, ὅτι τὸ ἐκ σταφίδος οἶνοπνευμα θὰ προτιμᾶται εἰς τὰς εὐρωπ. ἀγοράς πρὸς κατασκευὴν οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν, καθὼ ἐκ ζαχαρώδους ὕλης καὶ ἀρωματικῶν, τοῦ παραγομένου ἐκ στεμφύλων, καὶ πρὸ πάντων ἐξ ἀραβοσίτου καὶ ἄλλων ἀμυλωδῶν οὐσιῶν; Δὲν φρονοῦσιν ἐπίσης ὅτι ἡ τράπεζα δύναται νὰ συμβληθῇ μετὰ πολλοὺς οἰνοποιήτικους οἰκούς τῆς Ἑuropῆς καὶ παρέχῃ αὐτοῖς κατὰ πρόνομιον οἶνον ἐνταῦθα κατασκευαζόμενον, οὕτω δὲ ἢ ἄλλως ὅτι καὶ ὁ οἶνος καὶ τὸ οἶνοπνευμα εἰς μικρὰν τιμὴν (ἐπειδὴ εἶπομεν ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ δύναται καὶ νὰ δωρήσῃ τούτο ἡ τράπεζα χάριν τῆς τιμῆς τοῦ καλοῦ πράγματος τῶν 200, 000, 000, μὴ ὑποχρεωμένη οὐδὲ λεπτόν νὰ καταβάλλῃ ὡς μέρος εἰς τοὺς φορολογηθέντας) ἐκποιούμενα εἰς τὰς ἀγοράς τῆς καταναλώσεως, θὰ δύναται ν' ἀνταγωνισθῶσιν πρὸς ἄλλους οἶνους καὶ οἶνοπνεύματα; Εἰς τί θὰ ὠφελήσῃ ἡ ἀσυνείδησις τῆς ἐγχωρίου πνευματοποιίας κατὰ τοὺς μὲν καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους ἢ ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς, διὰ παύσεως τοῦ χαρακώματος ἢ τῶν φυτεύσεων;

Ὁ ἔμπορικός μας σύλλογος, τὸ μόνον σωματεῖον τῆς προκοπῆς, ὅπερ ἔχομεν, τοῦ ὁποίου ἢ

γνώμη εἶνε σεβαστὴ παρά τε τῆ Κυβερνήσεως καὶ τῷ Κοινῷ, φρονοῦμεν ὅτι ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην πρέπει νὰ λάβῃ τὸ προτεινόμενον μέτρον, νὰ μᾶς βοηθήσῃ δὲ οἱ κ. κ. συναδέλφοι καὶ ὁ τόπος νὰ προβῆ εἰς ἔργον. Μὴ ζητῶμεν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, αἰωνίως ἀπὸ τὴν Κυβέρνῃσιν, ὅπως οἱ μωροὶ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ τὰ πάντα ἀπὸ τὸν Οὐρανόν. Ἐν ἀπάσῃ τῇ πεπολιτισμένη Ἑuropῇ, ἢν πομπωδῶς φέρομεν εἰς παράδειγμα πάντοτε, ὀφείλει τὰ μεγάλα τῆς ἔργα εἰς τὴν ρεκτικότητά τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Βλέπομεν τὴν καταστροφὴν ἀπειλοῦσαν τὰς οἰκίας μας καὶ προδικάζουσαν τὸ μέλλον τῶν τέκνων μας, καὶ, πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, καταγινομένη νὰ σπουδάσωμεν τὴν δημοσιογραφικὴν ὑπὸ τὴν πρῶτον σωστικῶν προτάσεων, ἀνευ πείρας, ἀνευ ἐπιστήμης, γνώσεων, καὶ πολλάκις τοῦ κοινοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐνδιαφέροντος.

Ἐπειδὴ αἱ Πάτραι εἰσὶ τὸ κέντρον τοῦ σταφιδεμπορίου, πόλις μείζων κατὰ τὴν παραγωγήν, τὴν ἐμπορικὴν ζωτικότητα, τὴν πλειονότητα τῶν κεφαλαίων, δίκαιον καὶ συμφέρον εἶνε ὅπως ἐνταῦθα ὀρίσῃ ἡ ἔδρα τῆς τραπεζῆς. Θὰ ἐργασθῶσιν ἑκατοντάδες χερῶν ἐντοπιῶν καὶ οἱ ἐγκριτοὶ τῶν οἰνοποιῶν μας θὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰς γνώσεις των. Τὸ συνάλλαγμα τῆς συναλλαγῆς θὰ κανονίζεται ἐδῶ, πρακτορεία εὐρωπαικὰ οἰνεμπορίας καὶ σταφιδεμπορίας θὰ ἰδρῶσιν ἐδῶ, καὶ ἐδῶ ἐπὶ τέλους θὰ ἦε τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορικοῦ, βιομηχανικοῦ καὶ παραγωγικοῦ ὄργανου, ὃν προβλέπομεν. Ἐπειτα, ποσὸν ἀπέχει πλέον, ἢ σταφιδεμπορικὴ τράπεζα νὰ γείνη καὶ γεωργικὴ διὰ τοὺς κτηματίας καὶ ἐμπορικὴ ἀκρόμῃ.

Ἀπλῶς ἐρρίψαμεν ἰδέας τινὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὅπως ζυμώσωμεν, οὕτως εἶπειν, ἐν αὐταῖς τὴν σωτήριον γνώμην τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, προσκαλοῦμεν δὲ καὶ παρακαλοῦμεν πάντα δυνάμενον σπουδαίως νὰ συζητήσῃ, ὅπως διὰ τοῦ ἀφορολογουμένου πράξῃ τούτο. Τὸν δὲ κ. Πρωθυπουργὸν ἰδιαίτερος παρακαλοῦμεν ὅπως ἀξιώσῃ προσοχῆς τὴν γνώμην ταύτην, ἧτις ἐπιτυχάνουσα, ὅχι ὀλίγον θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς δικαιολόγησιν καὶ πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὀνείρων του.

Ἡ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ.

Ὁ Συντάκτης τοῦ ἀφορολογουμένου ἀναχωρήσας δὲν ἔσχε τὸν χρόνον ἵν' ἀπαντήσῃ εἰς διατριβὴν τινὰ τοῦ κ. Ἡρ. Κολλήρου, δημοσιευθεῖσαν ἐν παραρτήματι, δι' ἧς οὗτος ἀπεπειράτο ν' ἀνασκευάσῃ τὴν περὶ τῆς τοποθετήσεως τοῦ Τελωνεῖο κατὰ τὸν ἀναγνώστην τῆς γνώμης τοῦ ἀφορολογουμένου. Ἐυρόντες οὐχ' ἤτιον ὀπισθεν τοῦ δημοσιευθέντος παραρτήματος τοῦ κ. Ἡρ. Κολλήρου τὸ ἐπόμενον σημείωμα τοῦ κ. Κ. Φιλοπούλου, κρίνομεν καθήκον νὰ τὸ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὡς ἔχει:

Ὁ κ. Κολλῆρος παραποιεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὀλίγοι ἔμποροι κρῦφα διενήργησαν ἄλλοτε ἀναφορὰν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ τελωνεῖο παρὰ τὸν Μᾶλον ἀ' Ἁγίου Νικολάου διότι οὐδ' αὐτοὶ ἀγνοοῦσι ὅτι οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἡμῶν, ἀπαρτίσαντες ἐπιτροπὴν, τῇ ὑποδείξει τῶν συναδέλφων των, μετέβησαν εἰς Ἀθήνας πρὸς τοῦτο: ὅτι παρέστησαν πρὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ: ὅτι ἡ ἀναχώρησις των καὶ ἡ ἀφίξις των εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ σκοπὸς των ἀνηγγέθη διὰ τῶν ἐφημερίδων: Ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἐνταῦθα τῇ προκλήσει τοῦ κ. Νομάρχου μετέβησαν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα πεντήκοντα ἢ ἐξήκοντα ἔμποροι, ἐν οἷς καὶ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ὅτι εἰς τούτους ὁ μηχανικός κ. Δίστριος καὶ ὁ τελωνίας κ. Ρεδιάδης ἐπεξήγησαν τὰ σχέδια τοῦ νέου τελωνεῖο καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ οἰκονομίαν: ὅτι οἱ προσελθόντες δημοφώνως παρεδέξαντο αὐτὰ:

Ανέθετο δε εις ένα των πρεσβυτέρων να δι-
πρηνεύση την ευαρέσκειάν των και τας προς την
Κυβέρνησιν ευχαριστίας των. Αύτα δὲν λέγονται
κρυφαί ενέργειαι και ὁ ἰσχυριζόμενος τούτο ἀ-
δικεῖ τὸν ἑαυτὸν του πρωτίστως, γίνεται δὲ ἀνα-
ξιόπιστος ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς συμπολίτας
του διὰ τοῦ τύπου.

Δὲν εἶναι ἀξία προσοχῆς ἢ ἀπαντήσεως ἡ
μομφή τοῦ κ. Κολλήρου, ὅτι οἱ διενεργήσαντες
τὴν ἀναφορὰν περὶ μὴ μετακινήσεως τοῦ τελω-
νείου ἐξηπάτησαν τοὺς εἰς αὐτὴν ὑπογράφοντας
διὰ ψευδῶν παραστάσεων περὶ τοῦ περιεχομένου
τῆς ἀναφορᾶς. Οἱ διενεργήσαντες τὴν ἀναφορὰν,
νομίζουσιν ὅτι ἤθελον ἀδικήσει ἑαυτοὺς συγκα-
ταβαίνοντες μέχρι τὸσον ταπεινοῦ πεδίου ἵνα
κρίνωσιν ἀξίαν διαψεύσεως παρομοίαν μομφῆν.

Ὁ κ. Κολλήρος ἀγωνίζεται νὰ περισώσῃ τὴν
ὠραιότητα τῆς ἡμετέρας πόλεως, εἰς ἡν μεγάλην
ἀσχημίαν θέλει ἐγκολάψῃ τὸ νέον Τελωνεῖον· ἐν-
τούτοις τὴν ἀσχημίαν ταύτην ἀγωνίζεται νὰ με-
ταφέρῃ πρὸ τῶν ἰδιοκτησιῶν του. Ἄν τούτο δὲν
εἶναι ἀπροσεξία, εἶναι πάντως αὐταπάρησις ἀξία
Θαυμασμοῦ.

Ὁ κ. Κολλήρος ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν εἶναι
ἐσχατιὰ τῆς πόλεως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμπο-
ρικὴν αὐτῆς κίνησιν, ὁ μῶλος Καλαθρῦτων. Εἰς
τούτο θὰ συμφωνήσωμεν μετὰ τοῦ κ. Κολλή-
ρου, παραδεχόμενοι ὅτι ἐσχατιὰ εἶναι ὁ μῶλος
τῆς Ἀγίου Νικολάου και κέντρον ὁ τῶν Καλαθρῦ-
των, διὰ νὰ δοκιμάσωμεν και ἡμεῖς τὴν ἐκ τοῦ
αὐταπατάσθαι τέρψιν.

Ἐν τέλει παρατηροῦμεν ὅτι ὁ κ. Κολλήρος,
ἔχει ἴδιαν ἐκκεντρικὰς ἰδέας ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ'
ἡμῖν δημοσία ἔργα· τούτο δὲ δὲν κρίνομεν μόνον
ἐκ τῶν περὶ τοποθετήσεως τοῦ τελωνείου γνώμων
του, ἀλλ' ἀναμνησκόμεθα ὅτι ἄλλοτε συνέ-
λαβε τὴν τολμηρὰν ἰδέαν νὰ καταβιάσῃ τὴν
Πλατείαν τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων δι' ἐκχωμα-
τώσεως εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν οἰκοπέδων του, κεί-
μενον δώδεκα μέτρα χαμηλότερον· και εἰρ-
γίασθαι πρὸς τούτο μετὰ ζήλου και ἔγραψε και
τότε εἰς τὰς ἐφημερίδας και τὰ ἔβαλε μὲ ὄλον
τὸν κόσμον, τὸν μὴ ἀποδεχόμενον τὰ τολμηρὰ
μηχανικά του σχέδια· ἀποτυχῶν δὲ τότε νὰ ἐ-
φαρμώσῃ τὰ σχέδιά του ταῦτα διενόηθη τι εἶτι
τολμηρότερον· ν' ἀναβιάσῃ δηλοῦναι τὰ οἰκό-
πεδά του εἰς τὸ ὕψος τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων
δι' ἐπιχωματώσεων, ἐποίησατο δὲ και ἀρχὴν τοῦ
ἔργου. Ὁ κ. Κολλήρος εἶναι, ὡς φαίνεται, ἐπι-
φοβὸς γείτων εἰς τὰ δημοσία ἔργα, ὅσον εἶναι
ἀκίνδυνος συζητητής· ἐκεῖνο μὲν μαρτυρεῖται ἐκ
τῶν σχεδίων του, τούτο δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς του.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῷ κυρίῳ Νομάρχῃ
ὅτι ἡ παραιτήσις τοῦ ἀστυνομοῦ κ. Κλεώπα ἐγέ-
νετο ἀποδεκτὴ. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη
ἄλλως, καθὰ ἐφρόνον και ἠλπίζον και οἱ ἀπαισιο-
δοξότεροι· και εἰς τὰς μᾶλλον προδιδοῦσας τὸ
καθῆκόν των ἀρχὰς ὑφίσταται ποιά τις ἐν τῇ
ἐνασκήσει τῆς ὑπηρεσίας φιλοτιμία, τὸ ὅποιον πα-
ριδόντες τινὲς, ἐσπευσαν νὰ ἐξενέγκωσι τὴν ἀτο-
πιωτάτην ὑπόνοιαν περὶ μὴ ἀποδοχῆς τῆς παραι-
τήσεως ἀστυνομοῦ, οἷος ὁ πρόην Πατρῶν. Λέγε-
ται δὲ ὅτι ὁ κ. Κλεώπας εἶνε θαθέως εὐγνώμων
εἰς τὰς τέως προϊσταμένας του ἀρχὰς, διὰ τὴν
εὐπρεπῆ, ὁπωσδήποτε, ἀποπομπὴν του, τὴν
διμήνου ἀδείας!

Ὁ διορισθεὶς νέος ἀστυνόμος κ. Ἀντωνίου
ἀνέλαβεν ἀπὸ προχθὲς τὴν ἀστυνομίαν.
Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ταχέως ἀφορμῇ ὅπως ἀναπολήσῃ
ἡμ. ἀναγνώστας τὴν περὶ αὐτοῦ ἀναπολή-
σει τοῦ φύλλου μας.

Τὴν μεσονύκτιον ὦραν τῆς ἑσπέρης, εἶδο-
μεν ὄμιλον τριῶν στρατιωτῶν πολλὰ ἀπρεπῆ

ἐκφραζομένων και βαδιζόντων ἐν στάσει οὐχὶ
εὐπρεπεστέρῃ. Ὅτι ὁμοῦ ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν
οἰκτρὰν και εἰς ἡμᾶς· και εἰς τοὺς παρατυχόντας,
ἦτο ἡ ἐκφραστὴσα σκέψις ἡμῶν νὰ μεθύσωσιν και ἔ-
πειτὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τοῦ ὑποψηφίου... Τὸ
πρῶτον ἦτο περιττόν νὰ κάμουν, διότι ὁ οἶνος δὲν
ἐφαίνετο ξένος πρὸς τὰς σκέψεις και τοὺς λόγους
των και ἐρωτῶμεν τὸν ἀξιότιμον κ. Φρούραρχον
ἐν ταῦτα συμβιβάζονται μὲ τὴν αὐστηρὰν ἀξιο-
πρέπειαν τῆς στρατ. ὑπηρεσίας.

Μὰς κατηγγέθη παρὰ πολλῶν και ἰδίοις
ὄφθαλμοῖς ἀντελήφθημεν, ὅτι καθ' ἡν ὦραν λού-
ονται αἱ κυρίαί εἰς τὰ παρὰ τὸν Ἀγ. Ἀνδρέαν
δημόσια λουτρά, εὐάριθμοί τινες παρῆαι σκαν-
δαλωδῶς κάμνουσιν τὸ αὐτὸ ἐκτός τῶν λουτρῶν
και εἰς ἐγγυατὴν ἀπόστασιν. Ἐπίσης δὲ παρετηρή-
σαμεν ὅτι λέμβοι ἀλιευτικαὶ διέρχονται πρὸ τῶν
παραπηγμάτων και, εἶνε εὐνόητον πόσον δικαίως
ἀγανακτοῦσιν αἱ λούμενοι και ὅποια σκηναὶ δύ-
νανται ν' ἀκολουθήσωσι. Παρακαλοῦμεν τὸν κ.
Λιμενάρχην νὰ παύσῃ τὸ δεύτερον αἴτοπον και
τὸν κ. Ἀστυνόμον τὸ πρῶτον, εὐκολώτατον, διὰ
τῆς τοποθετήσεως ἐνὸς μόνου κλιτηρῶς και ἐνὸς
μόνου λιμενοφύλακος.

Ἦδη, ὅτε ὁ καύσων τῆς ὥρας τοῦ ἔτους
προκαλεῖ τοὺς περιπατητὰς εἰς τὸν βραχίονα τῆς
προκουμαίας Ἀγ. Νικολάου, αἰσθητοτάτη καθί-
σταται ἡ ἔλλειψις τοῦ παρὰ πύδας τοῦ Φάρου
ὑψώματος και ἀποροῦμεν διατὶ ὁ κ. Λιμενάρχης
ἐμμένει εἰς ἀπόφασιν ἀκατανοήτου ὄφελους,
ἐκτός ἂν τοιαύτη ἦν ἡ ἀλλομένη περὶ παροχῆς τοῦ
ὠραίου τούτου θαλασσοῦ ἐξώστου εἰς ὠρισμένας
οἰκογενεῖας. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διορθωθῇ ἡ ἀ-
δικία αὐτῆ ἀσχημία, καθ' ἣς ὁλόκληρος ἡ πόλις
γογγύζει.

Ἡ οἰκία Μαγκλιβέρα μένει εἰς τὴν μακα-
ρίαν θέσιν της, κατέχουσα ὡς ρακέδνυτος ἀσχη-
μονῶν ἐπαίτης, τὸ κέντρον τοῦ πέριξ αὐτῆς ἀνα-
πτυχθέντος πολιτισμοῦ. Ἐὰν ἡ συνείδησις και τὸ
καθῆκόν των εἶνε βωβὰ διὰ τοὺς κ. κ. ἐπιτετραμ-
μένους, τὰ ὡτά των πολλὰ ἤκουσαν και οἱ ὀφ-
θαλμοὶ των βλέπουσι πολλὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας.
Ἄν πολιτισμὸς και εὐσχημοσύνη τῆς πόλεως δὲν
τοῖς ἐδιδάχθη ἐπαρκῶς τι σημαίνουσι, δὲν συ-
κινουῖται τοῦλάχιστον ὀλίγον διὰ τὴν τύχην τῆς
ἀναξιοπαθούσης ἐντίμου οἰκογενεῖας Μαγκλιβέρα·
Ἦ εἰς τὸν αὐτὸν κάλαθον ρίπτουσι και τὸ κα-
θῆκον και τὴν συνείδησιν και τὴν εὐπρέπειαν και
τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἀπλότητα
νὰ φρονώσιν ὅτι εσταγόνες ὕδατος πέτρας κοι-
λαίνουσιν· Ὀλίγη ἐντροπὴ και ὀλίγη φιλανθρω-
πία ἐνυπάρχουσι και εἰς τοὺς κοινοὺς τῶν ἀν-
θρώπων. Ἀξιοῦμεν τὰ ἴσα και παρ' αὐτῶν, τῶν
ἐκλεκτῶν!

Κατὰ τὴν συνάδελφον «Βῆμα τοῦ Πύργου»
ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ σταφιδοκάρπου θὰ μειω-
νετῆ τῆς περιουσίας κατὰ 20—25 τοῖς 0/0. Ἐν
Ἡλείᾳ ἐπικρατεῖ πνεῦμα διορθώσεως τῆς ποιό-
τητος.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς πό-
λεως, ὀλίγον ἐντεῦθεν τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου,
ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐκεῖ ἀγελαδοκομείου, ἀνεόχλη-
τος διατελῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας, ὀλίγον
δείκνυται ἐπιμελής περὶ τὸν κανονισμόν τῆς
ἐκροῆς τῶν πολλῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων του,
και οἱ γείτονες παραπονοῦνται δικαίως. Νὰ
σχηματίζωνται τέλματα εἰς τοιαύτην τοῦ ἔτους
ὦραν, ὅτε ἡ ὕγεια τῶν πολιτῶν ἀπειλεῖται και
ἐξ ἄλλων αἰτίων, εἶναι ἀδικον και τὰ παράπο-
νά των συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν φιλο-
τιμίαν.

ὑπὸ τινῶν τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν
Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, ἀδικεῖται προφανῶς ὁ
παρ' ἡμῖν ταμίας κ. Κυριακοῦ, ἀποδομομένων
αὐτῷ πράξεων, ὧν οὐδὲλος εἶναι ἔνοχος. Π. χ.
οἱ ἀναγράφαντες ὅτι ὁ κ. Ψαρὸς ἐξ ἡναγ-
κᾶσθη νὰ πληρώσῃ δις, σφάλονται, βεβαιού-
μεν δὲ τούτο ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζαντες.
Ὅσον ἀφορᾷ τῶν τρέπων τὴν προσήκειν, ὁ κ.

Κυριακοῦ δὲν δύναται τὸ παράπην φιλαλήθως νὰ
ἦνε ἀντικείμενον ψόγου, ὧν ἐκ τῶν εὐγενεστάτων
ὑπαλλήλων και δὴ τῶν ταμειακῶν, εἰς τοὺς ὁ-
ποίους ἡ σκαλιότης ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς δυσμενείας
τῶν περιστάσεων. Ὁ Πατρὸς κ. Ψαρὸς ἐπλήρωσε
δις τὸν αὐτὸν φόρον, ἀλλ' ὄχι μόνον δὲν διεμαρ-
τυρήθη, ἀλλ' οὐδ' εἶχεν ἐνθυμηθῆ καὶ τὴν τε-
λευταίαν φορὰν ὅτι εἶχεν ἤδη πληρώσει αὐτὸν, ἔ-
περ ἀνεκάλυψε τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐ-
ρουνδῶν τὰ ἐγγράφα του και, κατὰ σύστασιν τοῦ κ.
Ταμίου, ἀνεφέρθη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ὅπως ἀπο-
δοθῇ αὐτῷ τὸ ποσὸν τῆς δευτέρας καταβολῆς.
Οὐδ' εἶνε ἀληθὲς ὅτι συνελήφθη, ἀλλὰ μετέβη
εἰς τὸ ταμεῖον ὅπως πληρωθῇ ὀφειλόμενα αὐτῷ
ποσά, ἐξ ὧν ἐκρατήθη τὸ πολυβύλλητον κοινὸν
λίον τῶν 112 δραχμῶν κατὰ συναίνεσιν του.
Καθὰ δ' ἐξηκριβώσαμεν, τὰ περὶ προσαγωγῆς
Βασιλείου τινὸς Οἰκονομοπούλου, ἀντὶ Βασιλικῆς
Οἰκονομοπούλου πρὸς τὸν ταμίαν και ἡ ἐνόπιόν
του ἐπακολούθησασα δὴθεν σκηνή, εἶνε μῦθος εὐ-
φυῆς ὅπως λέγεται, ἀπρεπῆς δὲ νὰ γράφονται
εἰς φύλλα ἀξιούντα ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκτιμῆσαι λε-
γογισμένην ἐπικράτησιν.

Κατὰ τὴν «Παρρησιάν» Ναυπλίου, αἱ κα-
πνοφυτεῖαι τῆς Ἀργολίδος βαίνουσι καλῶς τυ-
χοῦσαι εὐνοϊκοῦ μέχρι τοῦδε καιροῦ. Ἐφ' ὄλου
τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου ἐπανελημμένως ἔβρεξε
κατ' αὐτάς.

Ὁ ἐκ τῶν καλλίστων ταχυδακτυλογραφῶν
κ. Νικόλ. Μπίρκος, ὁ τὸσον τέρψας ἡμᾶς ἄλ-
λατε, ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα ἀπέναντι τῆς ἀΐ-
φημερίδος Πατρῶν ὡς φωτογράφος, μετὰ μακρὰς
ἐν Ἰταλίᾳ σπουδᾶς. Τὸν συνιστῶμεν, διότι ἐπι-
τυγχάνει τὸσον, ὅστε νομίζομεν ὅτι ὁ ταχυ-
δακτυλογράφος βοηθεῖ τὸν φωτογράφον, ὑποκλέ-
πτων τὴν μορφήν σας και ἀποτυπῶν αὐτὴν ἐπὶ
τοῦ χάρτου.

Τὴν π. ἐβδομάδα διεξήχθησαν αἱ ἐξετά-
σεις τοῦ γ'. Ἑλλ. Σχολείου, τοῦ διευθυνομένου
παρὰ τοῦ ἱερολογιωτάτου κ. Χρυσάνθου Ἀντωνιά-
δου, διδάκτορος τῆς ἐν Μονάχῳ Φιλοσοφικῆς
Σχολῆς. Οἱ παραστάντες, ἐν οἷς ὁ φίλος τῶν γραμ-
μάτων Σεβ. Πατρῶν και Ἡλείας κ. Δαμασκηνὸς
ἐξετίμησαν τὸ ἔτοιμον εἰς ποικίλας ὠραίας
ἀπαντήσεις τῶν μαθητῶν και τὰς πολλὰς των
γνώσεις ἐν τοῖς μαθήμασι, προῦν τῶν πολλῶν
κόπων εἰς οὐς ὅτε κ. Σχολάρχης και οἱ διδάσκα-
λοι κ. κ. Δ. Παναγιωτόπουλος και Ἀλ. Χρυ-
σανθακόπουλος, καθ' ἅπαντα τὸν σχολικὸν χρόνον
ὑπεβλήθησαν.

Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κ. Γ. Ζη-
λήμων ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβῶνας τῆς σεμνῆς και
ἀρίστης θυγατρὸς του Μαρίας μετὰ τοῦ κ. Γ. Γι-
αννοπούλου, ὑποταμίου.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀξιότιμος Συνάδελ-
φος διευθυντῆς τῆς «Πρωίας» κ. Γεώργ. Ματθό-
πουλος.

Ὅμοιος ἀφίκετο ἐκεῖθεν ὁ καλὸς διδάκτωρ
τῆς Φιλολογίας κ. Γεώργ. Ἀνδρέου Ἀντωνόπου-
λος, νέος ἀγαπητὸς και χρηστός.

Ἀφίκετο πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν
του ἐκ Κατακόλου ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμ-
πολίτης μας κ. Γεώργιος Λαζάρου μετὰ τῆς
κυρίας του.

ὑπὸ πολλῶν γονέων και τῶν παραστάν-
των ἐντεῦθεν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τοῦ ἐν Ἀγίῳ
Βασιλείῳ Ἑλλ. Σχολείου, παρεκλήθημεν νὰ συγ-
χαρῶμεν τὸν ἀρίστον διδάσκαλον και διευθυντὴν
τοῦ σχολείου τούτου κ. Χρῆστον Παπαβασιλείου,
τελειόφοιτον τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς. Ἡ ἀπρο-
δόκητος ἐπιτυχία τοῦ σχολείου τούτου, ἔπεισε
τοὺς κηδεμόνας τῶν μαθητῶν πλεῖρες ἀπὸ τοῦ ἐ-
πιόντος σχολ. ἔτους νὰ ἰδρύσωσιν ἑλλ. σχολεῖον
ὑπὸ τὴν διευθυσιν τοῦ ἀσπυροῦ θεράποντος τῶν
γραμμάτων κ. Παπαβασιλείου.

Ἐντὸς τῆς αἰθούσης Βασιλοπούλου ἀπέ-
ναντι τῆς οἰκίας Μαιτέζου ἤρχισεν ὁ κ. Εὐνοφῶν
Δ. Ζύγουρας τὴν διδασκαλίαν τῆς διπλογραφί-
ας καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12

Π. Μ. Οί επιθυμούντες ας προσέλθωσιν έγκαιρος. — Ο Ιεροκλήριος κ. Ηλίας Βλαχόπουλος έμυλίησει την προσεχή Κυριακήν έν τώ Ιερώ ναφ της Παντανάσσης.

Νέα Βιομηχανία.

Αποδίδοντες όφειλούμενον έπαινον είς τους έργοστασιάρχας κ. κ. αδελφούς Πυρρή διά τό έν Κηφισία ίδρυθέν έργοστάσιόν των έριουργίας, έπιτελούμεν καθήκον, όπώρ είς τόν τύπον επέβάλλεται. Βεβαίως ή ίδρυσις βιομηχανικού καταστήματος, πρωτοεσιάκτου έν Ελλάδι, πρέπει άναγκαίως νά χαιρετισθή ώς έθιμα ού τυχαίας προόδου, πρακτικής και ώφελιμοτάτης. Η διά της είσαγωγής μυριάδων πήχεωι έριούχου και' έτος έξ Εύρώπης, ού μόνον τού διά τόν στρατόν, αλλά και τού δι' έλαιοτριβεία χρησίμου, και ή αντίστοιχος έξαγωγή εκατομμυρίων δραχμών είς Εύρώπην άπό τās πασχούσας ήδη πλουτολογικās πηγάς της Ελλάδος, άπορον πώς πρό πολλού δέν συνεκίνησε τούς πραγματικās διά την πρόδόν μας πονούντας παράγοντας, πώς ούδένα άντιπερισπασμόν έφεραν έν αυτοίς και πώς τά έλατήρια τού πανταχού παρόντος κερδοσκοπικού πνεύματος της χώρας δέν ήτιθάθησαν δομισμόν, ένφ τιμή άρούσα και άφενκτον κέρλος θά παρηκολούθουν έν γενναίον έθιμα τοιαύτης βιομηχανικής προόδου. Θά ύπετιμώμεν την πραγματικήν άξίαν τού τόπου, τού παρέχοντος δείγματα πρακτικών και έπωφελών σκέψεων πρό πολλού, έν και πρός στιγμήν ήθέλωμεν άμφιβάλλει περί της ύποστηρίξεως τού νέου έριουργείου, και δέν είχομεν βεβαιότητα ότι ή άμμιλλα θά εύρισκε θιασώτας και παρ' ήμίν. Αφού ή έμπορία πάσχει, ή κτηνοτροφία και ή γεωργία μας παρφοδούσι την σημασίαν των λέξεων, έτέρωθεν δέ σημειούμεν ίδίως έξαγωγήν κεφαλαίων γλίσχωρος έξοικονομουμένων, μ' όλην την έξαγωγήν της σταφίδος και των άλλων προϊόντων μας' άφού μάς κατακλύζει ή εύρωπαϊκή είταγωγή, καταλαβούσα, τή βοήθεια της άβελτηρίας μας, και τά άπώτατα ψυρόκεντρα της Ελλάδος και δίκην σπόγκου ζηρού άπορροφώσα ύπό'ίλωσ πάσαν ίκμάδα των παραγωγικών μας δυνάμεων, μάς έφεραν είς τό σημείον, τό όποιον πάντες βλέπομεν και θά μάς φέρη χειρόν, όπώρ βλέπομεν οί όλίγοι, ήμεις, μη στερούμενοι βιομηχανικού νοού και μέτων, έθελοπαθούμεν. Πρέπει νά νοηθή καλωϊότι ή είσαγωγή μεγάλου βιομηχανικού κλάδου, ξένου τέως πρός ή μάς, είνε αυτόχρονα ίδρυσις φιλανθρωπικού καταστήματος' και έτι πλέον, διότι τό φιλανθρωπικόν κατάστημα κέκληται νά ευεργετήση ώρισμένας τάξεις άτόμων, ένφ τό βιομηχανικόν διοχετεύει την ευεργετικήν του έπήρειαν είς όλον τό κράτος, διότι τότε πολλάς των όπών, δι' ών τό έλληνικόν χρήμα έκρέει είς τās ξένας άγοράς και προκαλεί την άνάπτυσίν του έν τώ τόπώ της παραγωγής αυτού. Ταύτα όσον άφορά την τιμήν ήτις όφείλεται είς τούς είσαγωγείς της βιομηχανίας ταύτης, όσον δ' άφορά την κλησίαν των κεφαλαίων είς συνεταιρισμούς, την παροχήν έργασίας είς έντοπίας χείρας και την έν γένει ώφέλειαν, ούδέ λόγος πρέπει νά γείνη, καθότι πās τις βλέπει ότι άγαθόν μέλλον μόνον έν τή βιομηχανία όφείλει ή Ελλάς νά εκζητήση.

Έκθεσις Όλυμπίων.

Φίλε κύριε Συντάκτα!

Χθές έδημοσιεύθησαν επί τέλους αί κρίσεις των Έλληνοδικών τερατωδεστέρα έπιπολαιότης και άκρισία ούδέποτε έφανερώθη, καθ' όσον έγώ οίδα' τά ώραία έργα, άτινα πάντες γινώσκουμεν, τού κ. Δαζαρίδου, ούδαμου λογίζονται' ό έξοχώτερος,

τολμώ είπειν, και καλαισθητότατος των έν Ελλάδι γεωπόνων κ. Μακρυγιάννης ούδαμου φαίνεται' τά άριστα των έν Ελλάδι ζυμαρικών τού κ. Λιάλιου επίσης' τά άριστα νήματα των κ. Γιάν Τριάντη, ών την έκτάτως έξοχον ποιότητα ώς και αντίπαλοι έν Πειραιεί βιομήχανοι ένώπιόν μου ώμολόγησαν, έλαβον άργυρούς μετάλλιον, έσχον δέ τό χρυσούν άλλων ένταύθα έργοστασιών νήματα, προσομοιάζοντα μάλλον πρός σπάγους' δέν έχω καιρόν όπωρ παραβάλω τά πατρινά εκθέματα πρός τά άπονεμηθέντα βραβεία' άλλ' όμως έξ όσον άκούω και ώς έκ της θέσεώς μου βλέπω, τά αυτά τερατουργήματα παρατηρούνται και ώς πρός τά ένταύθα άποτελέσματα' έλαβον τό ά. χρυσούν μετάλλιον νήματα κουτσοεργοστασίου έν Λεβαδεία ύδροκινήτου, ποιότητος μη άξιζούσης ούδέ τό χαλκούν, έπειδή ό έργοστασιάρχης τυγχάνει φίλος και κομματάρχης ύπουργού, ούτινος ό αδελφός είνε τμηματάρχης' τιαύτα λέγονται' και άν έγώ δέν τά πιστεύω, όμως τά πράγματα θροντώδη φωνή άφείσι.

Ένώπιον τοιαύτης οίκτρας καταστάσεως πραγμάτων, θ' άπηγορευτέο τις και θά έμούτζοσε πāsαν μέλλουσαν εκθεσί' αλλά τούτο θά ήτο άδίκημα πρός την πατρίδα' ή εκθεσις των Όλυμπίων ώρέλησεν αυτήν, όσον δέν δύναται τις νά ύπολογίση' ίσα ίσα δέ ένεκα της προσγενομένης ίδίως πρός τούς Πατρείς άδικίας, είς μέλλουσαν εκθεσί πρέπει αί Πάτριαι νά κατέλθωσιν είς τόν άγώνα με θραυτέραν πανοπλίαν' τά εκθέματα των έθιμαόθησιν λογικώτερον και εκρήθησαν δικαιώτερον ύπό τού κριτηρίου της κοινής γνώμης, άδιάφορον τώρα άν κριται ή έπιπόλαιο ή μερολήπται δέν άπένειμαν τό όφειλούμενον εκάστω ήθικόν βραβείον' θά έπρότεινον ταπεινώς όπως οί αυτόθεν εκθέται ύποστρέψωσι τά διανεμηθησόμενα αυτοίς μετάλλια μετά των εύχαριστήσεων των τούτο θά ήτο ή καλλίτερα άπάντησις των.

Αξιότιμε κ. Συντάκτα τού « Φορολογουμένου »

Έπιτραπήτω και είς τόν συντάκτην της « Έλπίδος » ν' άπαντήση, είς όσα άρχαίος φίλος και συνδρομητής αυτής, ευχεστήθη νά δημοσιεύση είς τό από 23 τρέχοντος αξιότιμον ύμών φύλλον, τά εξής:

Αφού όμολογεί, ότι ή « Έλπίς » πάντοτε και άπαρεγκλίτως έτήρησεν έν τή πορεία της, συνέσει και μετριοπάθειαν, όφείλει κατά λογικήν άνάγκην νά παραδεχθή, ότι τότε πās συνετός και μέτριος έκτρέπεται της συνέσεως και μετριοπαθείας, όταν προκαληται είς βαθμόν άφόρητον. Αν και ήμεις εξετράπημεν κατά τού άρχιερέως κ. Λάτα, τού ήμετέρου συστήματος της συνέσεως και της μετριοπαθείας, ούχι ήμεις πταίόμεν, άλλ' ό κ. Λάτα. Πάν ότι ήμεις έδημοσιεύσαμεν κατά τού κ. Λάτα, τό έστηρίζαμεν επί αριθμών και έπισήμων έγγραφών' ό θέλων όθεν νά ύπερασπίση τόν κ. Λάταν, άς μη περιορισθή είς άοριστίας, άλλ' άς αντίτάξη άλλας άποδείξεις είς τās ίδικάς μας, άν έχη' άν δέν έχη, άς άνασειλη τόν πρός ύπεράσπισιν ζήλόν του. Αυτό άπαιτεί ή μετριοπάθεια και ή σύνεσις. Ημεις άλλως τε, οί έν Ζακύνθω διαμένοντες, έσμέν είς θέσιν κατά βάθος νά γινώσκουμεν τās πράξεις τού κ. Λάτα, έπ' αυτών δέ στηρίζόμενοι, μετά παρησίως πανταχού διακηρύττομεν, ότι άν έλειτούργουν οί πολιτικοί Νόμοι και οί Κανόνες της Έκκλησίας, άν ένηργείτο μία τακτική και άμερόληπτος άνάκρισις επί της πορείας τού Άρχιερέως κ. Λάτα, όχι μόνον ήθελε καθαιρεθή τού αξιώματος, ούτινος κομικοί άρχουσι χρησάμενος έγκρατής έγένετο άλλ' ήθελε διανύσει τό λοιπόν τού βίου του, μακράν της κοινωνίας. Καθ' όσον άφορά την παρατήρησιν τού αυτού φίλου, ότι και πταίνοντας τούς Άρχιερείς καθήκον έχομεν νά κρύπτωμεν, φρονούμεν ότι και πρός τό γνήσιον πνεύμα τού χριστιανισμού,

και πρός αυτούς τούς Κανόνες των Άποστόλων και των Οίκουμενικών Συνόδων άντιπρατεύεται, ό τοιαύτην γνώμην ύποστηρίζω. Προτρέπομεν τόν αυτόν φίλον νά μελετήση τό Πηδάλιον, ως και τό σύνταγμα των θείων και ιερών κανόνων, των τε άγιών και πανευφήμων άποστόλων, και των ιερών οίκουμενικών και τοπικών συνόδων και των κατά μέρος άγιων πατέρων, όπως πισθίη, ότι ή ιερά ήμών θρησκεία, όχι μόνον προτρέπει, αλλά και έπιτάσσει την τιμωρίαν των παρεκτροπόμενων Έπισκόπων, Πρεσβυτέρων και Κληρικών. Οί φρονούντες όθεν, ότι καθήκον έχουσι, ίνα καλύπτωσι τās παρεκτροπās των Άρχιερέων, έπιτραπήτω ήμίν νά παρατηρήσωμεν, ότι άγνοούσιν, ως πρός τούτο, τά θρησκευτικά αυτών καθήκοντα, και έπιλανθάνονται τού φραγγελίου, δι' ού ό Ίησους έξεδίωξε τού Ναού τούς έμπορευόμενους τά ιερά και άγια.

Δέξασθε, αξιότιμε κύριε Συντάκτα, την διαβεβαίωσιν της πρός Ύμās, και τόν έπιστείλαντα φίλον ύπολήψεώς μου. Έν Ζακύνθω 26 Ιουνίου 1889. Α. Σωμερλίτης Συντάκτης της « Έλπίδος ».

Ο επί της πτωχεύσεως τού Ανδρέου Καρά, κατοίκου Πατρών, Βίσηγητης Ι. Κ. Ιωαννίδης. Λαβόντες ύπ' όψιν ότι ή πρός εξέλεξιν και ένορκον βεβαίωσιν των πιστώσεων της πτωχεύσεως τού Ανδρέου Καρά, προθεσμίας παρήλθε.

Ορίζομεν ήμέραν πρός συνέλευσιν των πιστωτών της πτωχεύσεως ταύτης την δεκάτην Ιουλίου έ. έ. έτους ήμέραν Δευτέραν και ώραν 5ην Μ. Μ. και την δημοσιεύσιν της παρουσίας έν τή ένταύθα εκδιδόμενη έφημερίδι « Φορολογουμένου », ίνα ένώπιον ήμών και έν τώ καταστήματι τού ένταύθα Πρωτοδικείου διασκεφθώσι περί συμβιβασμού προταθησομένου ύπό τού πτωχού.

Διατάσσομεν ίνα ό γραμματεός των ένταύθα Πρωτοδικών γνωστοποιήση τό άντικείμενον της συνέλευσεως ταύτης δι' έπιστολών πρός τούς έπαληθεύσαντας τά δάνειά των πιστωτάς της έν λόγω πτωχεύσεως και διά καταχωρήσεως είς την όρισθείσαν ύπό τού δικαστηρίου έφημερίδα.

Έν Πάτραις την 29 Ιουνίου 1889. Ο Βίσηγητης ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Δέχομαι πāsαν παραγγελίαν πρός κατασκευήν άνθοδεσμών εκ τού πλουσιωτάτου είς είδη άνθοκομείου μου έν τώ κήπώ τού Όσίου Λουκά. Άνη είς γάστρας και πρός φύτευσιν, άρωματικά και μη, εύθαλή κλπ. κλπ. Διευθετώ και καθωραίζω κήπους με γούστον εύρωπαϊκόν και έπισκέπτομαι τοιούτους, όλα δέ επί μετρία άμοιβή. Δοκιμάσατε.

Κωνσταντίνος Γεωργούλης ή Χιώτης (Αρθοκόμος).

Ο γραμματεός των έν Πάτραις Πρωτοδικών Πρός Τους δανειστάς της πτωχεύσεως Ν. Άγριμοπούλου κατοίκου Αίγιου. Συνείσα της από 17 Ιουνίου ε. ε. αναβλητικής πράξεως τού Βίσηγητου καλείσθε ίνα έμφανισθήτε μιλην 11 και 12 έλευσομένον μηνός περί ώραν 6ην μ. εκάστης ήμέρας πρός εξέλεξιν των πιστώσεων. Πάτριαι τή 30 Ιουνίου 1889. Ο ύπογραμματεός Σ. Α. Φλαμπουριάρης.

σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος « Ούρού » εκ στρεμμάτων τού κ. Ρεδούσκου αίκισκου. Ο επιθυμών νά γίνη άγωνεύου ή άπευθυνθήτω πρός τον ιδιοκτήτην Γ. Μόλον.